
VERSLAG & BESLUITENLIJST VAN DE 260^e IOFEZ-VERGADERING d.d. 3 februari 2010

Aanwezig:

- Ministerie van Buitenlandse Zaken
 - Ministerie van LNV
 - Ministerie van Financiën, DGRB (voorzitter)
 - Ministerie van VROM/WWI
 - Ministerie van BZK
 - Ministerie van Financiën, FEZ
 - Ministerie van Defensie
 - Algemene Rekenkamer
 - Ministerie van Algemene Zaken
 - Ministerie van Justitie
 - Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 - Ministerie van Economische Zaken
 - Ministerie van OCW
 - Ministerie van Verkeer en Waterstaat
 - Ministerie van VWS
 - Ministerie van Financiën, BZ
 - Ministerie van Financiën, BZ/BBH
 - Ministerie van Financiën, BZ/BBH (verslag)
 - Rijksauditedienst (RAD)
 - Algemene Rekenkamer (agendapunt 5)
 - Algemene Rekenkamer (agendapunt 5)
 - Ministerie van Financiën, BZ/BBH (agendapunt 6)
-

CONCEPT

A. V Stavaza Reality Checks & Evaluatie en follow-up kwaliteitskaart AR

Reality Checks (RC's)

Door de projectleider van de Reality Checks wordt kort de voortgang en de eerste bevindingen rondom de Reality Checks toegelicht. De AR licht toe dat de term "Reality Checks" inmiddels is omgedoopt tot het meer Nederlandse "realiteitscheck". De 23 RC's worden departementaal afgestemd en krijgen afzonderlijk een plaats in de rapporten bij de jaarverslagen. Daarbovenop komt de staat van de beleidsinformatie en daar wordt geprobeerd meer algemeen o.b.v. en door 23 RC's per dimensie vast te stellen wat je uit een maatschappelijk perspectief kan zeggen over de uitvoering van beleid en welke trends je daar ziet optreden. Het is nog vroeg in het proces. Nota's van bevindingen druppelen binnen en het kernteam is bezig om rode draden te ontwaren. Er kan dus nog niet worden ingegaan op de resultaten. In de presentatie worden een aantal illustraties en observaties geschetst en worden nadrukkelijk geen oordelen gegeven. In een volgend IOFEZ kan meer over de inhoud worden gewisseld.

Een van de observaties is dat er problemen worden opgelost die niet per sé als zodanig worden herkend door de adressant (burger). Een van de pilots ging bijvoorbeeld over overlast en verloedering. Het rijksbeleid richt zich op andere problemen (overlast van jongeren) dan problemen die worden ervaren door burgers. Je ziet soms dat link tussen prestaties en effecten niet goed is te leggen bij bijvoorbeeld innovatie gerelateerde maatregelen. Soms zie je dat geld helemaal tot eind netjes wordt besteed aan bepaald door de politiek vastgesteld doel, maar dat je toch moet vaststellen dat het doel niet wordt bereikt. Een concreet voorbeeld hiervan is de case-load in de gezinsvoogdij. Daar is beleid op gezet om de case-load terug te brengen, zodat er genoeg tijd kan worden besteed aan de probleemgezinnen en dat lukt op zich ook, maar je ziet dan dat er allerlei concurrerend beleid is dat beslag legt op de gezinsvoogd en dat per saldo er net zoveel tijd overblijft. De interne consistentie van het beleid is in orde, maar het hapert dan bij de externe consistentie van het beleid.

Een ander voorbeeld is het coffeeshopbeleid. Je ziet dat 80% van de gemeenten aan het criterium voldoet (geen coffeeshops in de nabijheid van middelbare scholen) en dat 80% van de jongeren cannabis niet betreft van een coffeeshop maar van een dealer op het schoolplein. Die vang je dus niet met zo'n maatregel.